



VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jiz. s aktivem kulturních pracovníků

ČERVENEC, SRPEN č.7-8.1985

František Hrubín

Mánesův orloj

Č e r v e n e c

Klasy pšenice ožehuje slunce,
hnědnou jako kůrka chlebová,
vlčí máky s ohněm na korunce
skví se jasnou krví domova.

Z kamenité země do studánek
stáhla se dnes všechna posíla.
Nesu čerstvě orosený džbánek,
zvedněte se, ženci, od díla!

Vždycky, když se nad studánkou skláním,
spatřím v ní své líce zardělé,
žencům zase zlatým mihotáním
zrcadlí se slunce na čele.

S r p e n

Cepy klepou, klepou ve dvojici,
klepou, že nám sype obilí,
klepou, co chce také cvrček říci,
že jsme z polí dobře sklídili.

Dosud tolik sluníčka je kolem,
ale stéblo poslední tu dnes
shrábl větrík, když si běžel polem,
a hodil je na vadnoucí mez.

A ty teplem zamlžené hory
začnou už se modrat na blízku,
zase bude v polích u obory
horko oráči i želízku.

X V I . N á r o d n í p ř e h l í d k a

=====

XVI.ročník Národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů čeká už na své poslední přípravy a Vysoké nad Jizero po patnácté může přivítat soubory a hosty z Čech i Moravy. Přehlídka začíná v letošním roce 12.října a my přinášíme její program:

- 12.10. DS Poběžovice ze Západočeského kraje
B.Vasiljev : A jitra jsou zde tichá
- 13.10. DS Bystřice u Benešova ze Středočeského kraje
O.Daněk : Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo
- 14.10. DS Želeč z Jihočeského kraje
M.Plešák : Jak rozesmát princeznu
- 15.10. DS Bystřé u Poličky z Východočeského kraje
J.Menzel : Tři v tom
- 16.10. DS Ořechov u Brna z Jihomoravského kraje
I.Taller : Komedie o chytrosti
- 17.10. DS Kozlovice ze Severomoravského kraje
O.Ioseliani : Žert vinaře Agaba
- 18.10. DS Josefův Důl ze Severočeského kraje
M.Stoniš : Jezulátko

Na poslední den 19.10. je přichystána na 14.00 hodinu beseda s národním umělcem Martinem R ů ž k e m, členem činohry Národního divadla v Praze.

Všechna představení začínají vždy v 16.00 a v 19.30 hod. kromě pondělí, kdy pohádka pro děti se bude hrát od 14.00 a 17.00 hod. Denně se také budou vítat soubory před Krakonošem, kde bude vykrávat dechová hudba Větrovanka.

Pro všechny budou otevřeny dveře na ranní semináře, kde odborná porota zhodnotí představení. Dále je připraven kurs praktické dramaturgie pro začátečníky i pokročilé od pondělí do čtvrtka od 10.00 hod. v Krakonoši. Tečkou za každým dnem pak budou patronátní večery v požární zbrojnici a tečkou za celou přehlídkou tradiční "Sejkorák" s předtančením.

Objednávky vstupenek a ubytování vyřizuje Informační středisko umístěné ve Střediskové knihovně ve Vysokém.

Ještě se ve zkratce vrátíme k jednotlivým souborům, z nichž je nováčkem pouze soubor ze severní Moravy - Kozlovice, všichni ostatní už vysoké jeviště a vysoké diváky znají. Prozradíme vám, že divadelní soubor z Bystřice u Benešova slaví letos jubileum, neboť bude vystupovat v divadle Krakonoš letos už podesáté a drží tak primát.

Přejeme všem souborům, hostům a pořadatelům, návštěvníkům a divákům pěkné chvíle a přátelská setkání o XVI.ročníku národní přehlídky ve Vysokém.

- hej -

Zpráva ze státního statku

I letošní Medardova kápě nám velmi komplikovala senoseč, vždyť v červnu bylo jen 5 dní bez deště s teplotou o 3°C nižší nežli dlouhodobý průměr, a tak naše sklizeň píce byla jen do siláže a senáže. Seno jsme začali sklízet až 15. července s ukončením ještě v červenci. Sklizená hmota do senáží je dobrá, hmota na seno byla už starší. Výkup sena od malovýrobců byl už na začátku července. Sklizená hmota z prvních sečí stačí z 80% na zimní krmnou dávku našeho hovězího dobytka. Zbývajících 20% sklídíme z druhých sečí, jílku a senážních ovů.

Velmi nepříznivé počasí v červnu nám nedovolilo pozemní kvalitativní hnojení jarního obilí; podle rozborů zeleně listové a potřeby živin k dobré úrodě proto téměř celá plocha byla přihnojena letecky - čmelákem a vrtulníkem. Letecky byla ošetřena i celá plocha brambor proti pláni. Rozbory zeleně listové na živiny nám poprvé provádí naše laboratoř v Rokytnici, takže už nemusíme hnojit odhadem, ale podle potřeby buď vůbec ne, nebo jen málo, prostě tak, jak to jednotlivé porosty vyžadují. Tím se také zasloužíme o lepší kvalitu pramenitých vod a tedy lepšího životního prostředí.

Obilí je letos také celkem dobré a slibuje kvalitní úrodu. Žito nám polehlo jen málo, pšenici nemáme a ječmen s ovsem vypadají dobře. Pokud nepříjde živelná pohroma či dlouhotrvající deště při sklizni, je naděje na překročení plánu.

Očekávané výnosy :	žito	35q	po ha
	ječmen	40q	po ha
	oves	29,2q	po ha
	obilí Ø celostát.	26,9q	po ha

Začátek žní i letos bude až v září, tedy znova s kopáním brambor a setím ozimů vysoká kumulace prací.

V mléce jsme o něco málo horší než vloni minus 70 litrů na dojnici.

J. Soukup

Ze Zlaté knihy města

Dne 29. června 1985 si připomněli 50. výročí svého sňatku pan Václav Holý a Paní Anna Holá z Vysokého v obřadní síni MěstNV ve Vysokém. Při slavnostním obřadu zlaté svatby si jmenovaní zavzpomínali na 29. červen 1935, kdy si ve Vysokém slíbili, že půjdou věrně a upřímně, v porozumění a lásce celým svým životem.

Dne 6. července 1985 si připomněli 50. výročí svého sňatku pan Karel Haba a paní Ludmila Habová ze Sklenářic v obřadní síni MěstNV ve Vysokém. Při slavnostním obřadu zlaté svatby si jmenovaní zavzpomínali na 4. červenec 1935, kdy si v Jilemnici slíbili, že půjdou věrně a upřímně, v porozumění a lásce celým svým životem.

K četným blahopřáním všem jubilantům se připojuje i redakce Větrníku!

P ř e j e t e s i , p r o s í m ?
=====

Snad denně každá žena musí jít nakoupit, aby rodina netrpěla nedostatkem a nenadálým hostům bylo co podat. Nejčastěji tedy navštěvujeme ve Vysokém Nákupní středisko - oddělení potravin. A právě kolektivu, který zde pracuje, se chceme dnes ve zkratce věnovat. Přivedl nás k tomu čestné uznání, které prodejna obdržela v červnu letošního roku. Je podepsané předsedou vlády ČSSR L. Štrougalem za vládu ČSSR, Ústřední radu družstev a Ústřední radu odborů. Za čestným uznáním se skrývají výsledky v dlouhodobé socialistické soutěži, jejíž měřítko jsou přísná, tvrdá a náročná. Hodnotí se práce v prodejně hned z několika hledisek, např. poctivost v prodeji, čistota prodejny, zásobování, úspory, plnění plánu tržeb apod. Podklady pro soutěž vytváří zvláštní soutěžní komise, vedení a představenstvo Jednoty. Nedá se ušít na žádné straně a přitom se pracovní kolektiv v prodejně musí vyrovnat s problémy, které přináší každodenní styk se zákazníky. Zákazník není informován o tom, že prodejna s původní kapacitou obrátu 600 tisíc Kčs dnes v sezóně dosahuje obrátu přes 1 milion 200 tisíc Kčs, že se nedostává pracovních sil; trvá nedostatek sezónního zboží /tj. ovoce a zeleniny/, že skladovací prostory jsou minimální, že učnové a učnice vyžadují neustálý dohled a jejich práce musí podléhat přísné kontrole. Během školního roku spočívá na mistrové, ale o prázdninách zase na zkušených prodáváčkách a především s. Votočkové, vedoucí prodejny a instruktorce učnovského střediska.

Málokdo ze spotřebitelů je také dostatečně obeznámen s pracovní dobou v nákupním středisku, která není totožná s prodejní dobou. Začíná vždy o hodinu dříve, neboť je třeba připravit prodejnu, navést základní potraviny, večer pak za dvě hodiny sklídit veškeré masové a mléčné výrobky, provést pečlivý úklid všech prostor a navíc přepočítat denní tržbu z pokladen. K povinnostem pracovního kolektivu přibývají odběratelé ve velkém, základní škola, mateřská škola, učnovská škola, nemocnice, hotel Morava, rekreační středisko z Navarova, pionýrské tábory a další. Všem se chce vyhovět a vyjít vstříc. Zboží se ve skladu ani na prodejních pultech "neohřeje" a už schází. Prostě "kolotoč". A to se v dnešní době nedá prakticky vymezit mezisezóna a dovolenou chtějí všichni, mají na ni plné právo. V kolektivu zaskočí jedna za druhou, i když tím narůstají nežádoucí přesčasy.

Spokojenost příjíždějících návštěvníků a vysoké překračování plánu tržeb hovoří samo. Práce s lidmi a pro lidi není lehká a u prodejního pultu už vůbec ne. Nedostatek či nekvalita zboží nemusí být vždy zaviněna prodávajícím. K spokojenosti by možná stačilo trochu více ohleduplnosti a porozumění na obou stranách. Vždyť kolektiv pracovních chce poskytovat služby stále kvalitnější, ale měli bychom jim alespoň jednou týdně s úsměvem poděkovat za obsluhu. Pak by je těšila jejich práce dvojnásob a nezapomínalo by se, že za pultem i před pultem jsou civilizovaní lidé.

Přejeme kolektivu žen v prodejně potravin nákupního střediska, aby vždy měli co a k o m u prodávat, aby měli dost sil na úsměv k tradičnímu

"přejete si, prosím?"

- hej -

M ě s t s k ý p a r k

=====

Vysoký městský park, který se v posledních letech dočkal své obnovy /informovali jsme čtenáře Větrníku několikrát/, slaví v letošním roce 100 let od svého založení. Jeho začátky provázely nemalé těžkosti a našlo se dost pochybovačů. Stačí nahlédnout do archivních zápisů ve Vlastivědném muzeu.

"Kdo to jakživ slyšel, aby ve Vysokém bylo třeba parku, když to v okolí nikde nemají a taky jsou bez toho živi. Vzduchu tu máme habaděj, špacírů pěkných po silnici i po polích dost a dost. Všude větrík a vzduch, tak jaký pak park, jaký pak "plíce" města. Nepotřebujeme se opičit po Jičínu a po Praze. A kdo na to bude platit? Město nemá z čeho, postavili na rynku školu a radnici, ani za padesát let se to nezaplátí!"

Ale ani tady hlasy pochybovačů nedovedly odradit od práce nový Okrašlovací spolek, na jehož ustavující valné hromadě byl 25. března r. 1885 schválen návrh na zřízení parku na obecních pozemcích města ku hřbitovu. Jak vypadaly před vznikem parku?

Asi čtvrtinu tvořila tak zvaná Sokolna s trávníkem a cvičištěm hasičů a Sokolů, pak se rozkládala školka na lesní sazenice a zbytek zabíraly pruhy úzkých políček nájemců. Prvé práce na zřízení veřejného sadu neboli parku se proto týkaly vykopení pozemků a hned se přikročilo k výsadbě nových stromků, živého plotu z hlohu kolem parku a hřbitova a započalo se se stavbou vyhlídkové skály /materiál se dovážel po večerech a nedělích na tračkářích z okolí/.

Původní cesty v parku měly šířku 1-2 m a už tehdy trpěly zlovykem cyklistů, proto byl vydán zákaz jejich promenády. Postupně se osely trávníky a květinové záhony, cesty se rozšířily tak, aby 3 osoby nerušeně mohly jít vedle sebe a věnovat se společné konverzaci.

V r. 1887 se zpracoval další díl parku, dokončila se stavba vyhlídkové skály a v místě zanikající třeshňové aleje vysázena po cestě k Farským mlýnkům javorová. V témže roce byl přednesen návrh na zřízení pomníku K. Havlíčka-Borovského z "krejcarových" sbírek. Sbírkou utěšeně rostly a tak 23. srpna 1891 se konala slavnost odhalení pomníku K. H. Borovského, jehož autorem byl sochař Strachovský. Zajímavé je, že socha stála tisíc zlatých a pískovcový podstavec z Hořic s věncem, nápisem a schody také tolik. Výběru místa pro sochu se věnovala pečlivá pozornost a neobešla se bez doprovodu šprýmařů. Odhalení pomníku mělo vskutku slavnostní ráz s koncertem, průvodem, nevídaným osvětlením všech oken, akademii, vlajkoslávou apod. Vysoké nad Jizerou se tak činem Okrašlovacího spolku stalo druhým místem po Kutné Hoře, jež vzdalo čest českému buditeli.

Park se od té doby vzmáhal a rostl díky květinovým a stromovým darům, postavil se v něm bazének s vodotryskem a hned se objevil spolu se sochou na barevné upomínkové fotografii.

V r. 1896 po příchodu učitele Josefa Zajíčka došlo k jednání o rozšíření parku, který se tak zvětšil na téměř dvojnásobnou plochu. Za 20 let své činnosti spolek vysadil celkem 3.892 sazenic hlohů, smrčků a boučků, 2.760 stromků a 1.535 keřů, vesměs šlo o dary členů spolku a rodáků města.

Jak léta mýjela, ubývalo péče o park, kde se místy tvořil hustý až neproniknutelný porost. Velké újmy se parku dostalo za prvé světové války, kdy ho měla ve správě obec, neboť Okrašlovací spolek existoval jen na papíře.

Teprve zásluhou vysockých rodáků v Praze po skončení války se vzkřísila činnost spolku. Nové peněžní stírky se scházely a parku se věnovala patřičná pozornost. Druhá světová válka však zopakovala úsek chátrání v jeho historii.

V současné době prochází park etapou znovuoživení. A právem! Vždyť o sobě slyšel tolik chvály z úst návštěvníků. Těžko by hledal sobě soupeře v okolí pro svou polohu nerozlučně spjatou s jedinečným výhledem na naše krásné hory. Nesmíme už dovolit, aby se historie úpadku opakovala, naopak, musíme mu věnovat ještě hodně péče.

Do další stovky přejeme proto našemu jubilantovi - městskému parku - jen zdravé stromky, keře a květiny, ohleduplné návštěvníky a starostlivé a pracovitě lidské ruce.

- hej -

Z m ě n y v e V y s o k ě m

=====

Pokusil jsem se vylíčit v předcházejících číslech Větrníku, jak asi vypadalo vysocké náměstí a Zákostelí před požárem r. 1834 a jak je nová výstavba změnila. Zmínil jsem se při tom několikrát o vysockém kronikáři, organizátoru hudebního života a vděčně vzpomínaném učiteli Josefu Zajíčkově. Vzpomínám si, jak nám žákům prvé třídy vysocké měšťanské školy říkal: "Vy, hoši, se dočkáte toho, že se vysocké obyvatelstvo přesune z chladného severovýchodního svahu na slunnou jihozápadní stranu." To se za posledních deset let uskutečňuje.

Nová výstavba podniková, družstevní a především soukromá se soustředila při silnici ke Sklenařicím před vodárnou a pod bývalou Kránovu pěšinku, kdežto Tříčské návsi se nejvíce vyliňuje. V této části Vysokého jsou 24 rekreační chalupy a 3 rekreační chaty, 10 domků, ve kterých bydlí po jedné osobě a jen 12 domů se dvěma či více obyvateli. Soustředění převážně mladých obyvatel s velkým počtem dětí nastává v nové, dosud bezjmenné čtvrti města a přináší s sebou své problémy.

Je překvapující zjištění, že ve Vysokém kromě objektů Větrova a Moravy je celkem přes 70 domů, které slouží jen přechodnému ubytování svých majitelů. Z těch méně než 10 bylo postaveno jako rekreační chaty, ostatní sloužily za trvalé bydliště často početných rodin majitelů a nájemníků.

Problémy / a nemalé / s sebou přináší i zaplnění našeho města o všech prázdninách stálými či dočasnými návštěvníky, pro něž obchodní síť nemá dostatečnou kapacitu.

Ale Vysoké svou polohou a tradicí je rekreační středisko. Může nás těšit, že stále vyhledávanější a vyhledávanější. Věřme, že odpovědné instituce budou proto řešit vzniklé problémy a nedostatky tak, aby naše město bylo krásnější a nám se v něm žilo lépe.

V. Lukáš

Divadelníci z Belgie ve Vysokém

25.července okolo 18 hodiny přivítal na schodech divadla ve Vysokém vládce hor Krakonoš divadelní ochotníky z Belgie veršem, chlebem a solí. Přijelo jich celkem 22 z jihovýchodní oblasti Vlámka a jejich sdružení nese název Kern Zuid Oost-Vlaanderen. Středisko mají ve městě Oudenaarde, ležícím 40 km západně od Bruselu na řece Schelda. Prvé rozpaky se překonaly a jednotlivé hosty si rozebrali členové divadelního souboru Krakonoš, aby je mohli ubytovat. Večer se pak rozeběhla čilá debata, které nebránily ani jazykové nesrovnalosti.

V pátek 26.července je uvítal v obřadní síni MěstNV ve Vysokém předseda Jiří Pičman ve spolupráci se SPOZ. Za hosty z Belgie promluvil národní sekretář Světové organizace pro amatérské divadlo pan Carlos Van Lanckere, který poděkoval za srdečné přijetí a prostými slovy sdělil, že svůj pobyt u nás považuje za mírové poselství své země. Po slavnostním aktu navštívili vysoké muzeum a prohlédli si okolí Vysokého. Odpoledne je čekala prohlídka Bozkovských jeskyní a večer se účastnili Letního koncertu u Krakonoše. Nesmírně se jim líbil taneční kroužek a především pak dechová hudba Větrovanka. Spokojenost jim zářila z očí a stále si chválili: "Hezká muzika, hezký vzduch!" Však ho dýchali z plných plic, doma takový nemají, žijí v nadmořské výšce okolo 4-7m.

V sobotu vyrazil autobus s hosty a jejich průvodci do Prahy na celodenní zájezd. Prohlédli si Pražský hrad, chrám sv. Víta, Národní divadlo, prošli se po Karlově mostě, Václavském náměstí a počkali si na apoštoly Staroměstského orloje.

Neděle byla věnována přípravě divadelního představení, stavbě scény, technickým zkouškám a pochopitelně i hereckým. Přivezli s sebou na vysoké jeviště dvě aktovky. První "Ještě víc" byla středověká fraška neznámého autora a hrána ve staré holandštině. Druhá "Pomoc, já žiju" spadala do současnosti a nesla se v duchu detektivní zápletky. Obě dopadly na výbornou a vysoké obecenstvo, které zaplnilo celý sál, jim porozumělo. Však si také herci z Belgie nemohli vynachválit srdečný smích a bohatý potlesk. Jeden z mladých herců nám později řekl.

"Hraji divadlo už deset let, ale takový potlesk a přátelskou atmosféru jsem dosud nezažil!" A to chválí vysoké diváky.

Beseda, která se po představení rozproudila, měla živý a neformální ráz a protáhla se do pozdních nočních hodin. Přesto však ráno všichni plni sil odjížděli do Harrachova, kde je lanovka vyvezla k nájezdové věži skokanského můstku. Hosté z Belgie se nemohli nasytit pohledu na hory, které doma nemají / dodáváme, že oni sami říkají své zemi zahrádka, protože je malá a rovná/. Cesta dolů pěšky přinesla jisté překvapení, neboť jedna z dívek nezvyklá na výšky dostala závratě / v nově vytvořené mezinárodní divadelní řeči "Točatos kebulos"/. Lanovkou jet nechtěla ani za nic, a tak ji domácí průvodci sváděli i snášeli dolů. Jedna zajímavost Harrachova byla za námi a všichni jsme se těšili na návštěvu skláren. Vzhledem k přestavbě skláren jsme shlédli pouze jednu huť v provozu, ale stála za to. Dosud z nepokojné a nestálé skupiny se stal uspořádaný celek, němě přihlížející mistrovské práci českých sklářů. Ale čas spěchal a počasí na horách není co věřit.

Autobus vyrazil na Zlaté návrší, důstojně se šplhal na vrchol a počítáme, že se už nikdy tak vysoko nedostane.

Panorama hor se po chvílce schovalo, přesto všichni mladí vyrazili pod vedením zkušeného horského vůdce alespoň na obhlídku pramene Labe. Starší čekali v autobuse na parkovišti. Jak už to bývá na horách, došlo ke zvratu z minuty na minutu. Slunce se schovalo a Krakonoš rozpoutal nefalšovanou horskou bouřku. Naštěstí jen nad autobusem, takže výletníci k prameni Labe téměř nezmokli. Ale chleba s umíchaným tvarohem jim přímo "šmakoval".

Po večeri jsme naše přátele zavedli do světa dětství, do světa pohádek mezi vysoké loutky. Marie Hejralová vyprávěla a za ní se co chvíli otevřela opona a odkryla vždy novou kouzelnou scénu - vodní říši, dračí sluj, královskou síň, peklo, selskou světnici, Krakonošovo panství. Staré loutky všechny nadchly a nechaly nahlédnout do jiné oblasti činnosti souboru Krakonoš.

Poslední den pobytu naše Belgičany zavedl do severních Čech na zámek Frýdlant, kde bohužel čekalo jen strohé odmítnutí, protože jsme dorazili o prá minut později, než bylo objednáno /běžný defekt po cestě/. Nepomohla žádná urgence ani omluva. Bylo nám moc stydno před našimi hosty, kteří s podivem vrtěli hlavou nad neochotou zaměstnanců a s lítostí se dívali alespoň na exteriér krásného zámku. Neochotu na zámku vynahradila ochota v hotelu Valdštejn při vynikajícím obědě. A pak už čekalo odpoledne naplněné nákupem drobností pro své nejbližší doma.

Poslední večer jsme prožili u koupaliště, kde po slavnostním neoficiálním zakončení pobytu jsme společně zapálili oheň. Zpívalo se a povídalo dlouho. Společná řeč se po týdnu našla, ať českovlámskoněmecká nebo vlámskofrancouzskočeská či anglicko-českovlámská.

Na víčkách ještě ležel spánek, ale už se k němu přidaly hned zrána slzy a přiměly oči, aby zčervenaly ještě více než jen nedostatkem spánku. Těžká chvíle rozloučení se prostě a tiše přikrídla, zadržela hrdlo všem, a tak se jen těžko hledala odpověď na krásná a upřímná slova vedoucího zájezdu pana Daniela. Zbývalo ještě předat poslední upomínku na pobyt ve Vysokém - síto-tiskový dvojlist, na němž před pozadím hor se seskupili všichni právě v den příjezdu. A pak poslední stisky rukou, poslední polibky, poslední sliby a autobus, vzbuzující obdiv po celou dobu pobytu, se vydal na cestu zpátky, do Belgie. Před týdnem nám přivezl skupinu lidí, neznámou veličinu, která se po sedmi dnech proměnila ve známé jedince s přátelským srdcem a laskavým úsměvem.

Jsme všichni stále ještě plni dojmů, ale už se objevují první pochybnosti, zda jsme udělali vše pro jejich spokojenost, a přemýšlíme, co bude za rok.

Dnes už víme z dopisu vedoucího zájezdu, který přišel za 14 dní po jejich odjezdu, že u nás byli všichni bez výjimky opravdu spokojeni. Nešetří díky a těší se, že nám budou moci vše oplatit / jenom tu horskou bouřku budou moci zaměnit jediné za mořskou nemoc/. Jsme rádi, že divadelní soubor Krakonoš se na jedničku zhostil organizace prvé části výměnného pobytu našich a belgických divadelníků a nezklamal tak důvěru Ústavu pro kulturně výchovnou činnost z Prahy.

Víme, že slova pana Carlose o mírovém poselství mezi našimi národy na poli kulturním dostávají své naplnění.

- hej -

S v ě t k o u z e l a n e b H O K U S P O K U S

=====

Žije mezi námi a všichni ho dobře známe. Usměvavý, vlídný, s láskou k lidem a k životu, skromný Jan Evangelista Böhml. Má zcela neobvyklého a zajímavého koníčka, kterým rozdává radost a smích / jak sám říká, kdo se směje, není zlý/. Dostal se k němu už v dětství přes kouzelnou krabici HOKUS POKUS z pražského obchodu. Ze zvědavosti se stala celoživotní láska. Počátky spadají do téžkeho období protektorátu, kdy byly veškeré kulturní akce zakázány. Přesto za totálního nasazení v Neratovicích vystupuje s kamarádem "fámulem" ve varieté s kouzelníkem, pro potěšení sousedů v domě předpovídá budoucí události ústy mluvící lebky IBIKUS; prochází Magickou akademií Leopolda Beránka, jemuž pomáhá při výrobě kouzelnických aparátů a návodů. Učinkuje v Praze v loutkovém divadle "Umělecká výchova", kde uváděli dokonce i loutkové opery; a seznamuje se s tvůrcem populární dvojice Spejbl a Hurvínek, profesorem Skupou. Nikdy spolu nehráli, ale znali se s oboustrannou náklonností.

Máloco se podaří hned napoprvé, důležité je nevzdat a začít znovu. Stejně tomu bylo v případě profesionálních zkoušek. Poprvé nevyšly. Snad proto se úředník chemických závodů J.Böhml doslova vrhá do důslednější přípravy a dochází i na pohybovou přípravu k mistru Townovi. V roce 1946 úspěšně skládá zkoušky v oboru artistů-manipulátor, ale na profesionální dráhu nevstupuje, protože přišel čas povinné vojenské služby. Nezahálí ani tam a využívá svých schopností konferenciéra i manipulátora. Pak se na několik let odmlčí.

Stojí však už kolébky Českého magického svazu, jehož je členem, v Karlových Varech. Český magický svaz sdružuje profesionály i amatéry, je složkou Národní fronty a patří k mezinárodní organizaci magiků FISM.

J.Böhml s láskou a vděkem vzpomíná na své první učitele mistry magie Jaroslava Hakla a Josefa Balcaru, kteří se svým uměním prošli světem křížem krážem. Jejich žák zůstává věren své zemi. Účastní se však národních i mezinárodních soutěží a festiválů, je nositelem řady čestných uznání a diplomů, ať je to z Ještědského krystalu, Stříbrného prstenu z Prahy nebo festivalu v Brně, Ostravě, Bratislavě. Dnes se věnuje převážně lektorské činnosti, zasedá v porotě. Předává své zkušenosti z pohybové výchovy, manipulátorské zručnosti či společenské výchovy mladým, začínajícím kolegům. Přenáší na ně i novinky získané instruktáží s mezinárodním obsazením. Vštěpuje základy moderní magie, jejíž zásadní předpoklady tvoří trpělivost, důslednost, pečlivost i duchapřítomnost a osobní šarm. Všechny tyhle vlastnosti mistr Eva bezesporu má.

EVAN - umělecká zkratka jeho vlastních jmen je zárukou kvalitního vystoupení, které si vždy vyžádá plné soustředění a nesmírně náročnou přípravu. Je zaměřeno spíše na komiku všeobecné magie. Obsahuje v sobě mikromagii /tj.triky u stolu/, manipulaci /triky s kulečnickovými koulemi apod./ a nejmodernější obor magie mentální, pracující s psychologií a psychikou člověka. Nevyužívá jevištní magie /tj.mizení, přerézávání osob apod./. Spíše ho láká československá specialita scénická magie, nesoucí určitý děj.

Většinu pomůcek na vystoupení si náš vysocký "mág" vyrábí sám, případně získá nové výměnou. Dnes má na svém kontě na 100 originálních triků, které se rozeběhly i do velmocí magie, do Sovětského svazu, Japonska a Vietnamu.

Československo patřilo vždy ke špičce, dnes bohužel přichází období stagnace. Možná, že je zaviněno i nedostatkem pomůcek, neboť u nás není specializovaná prodejna, jež by umožnila snadnější začátky nováčkům.

Mistr Evan žije ve Vysokém už 20 let; počet jeho vystoupení v blízkém i vzdálenějším okolí dosáhl trojmístných čísel. Přibývá uznání a díky od vděčných diváků, kterým chce dát něco víc než jen zajímavou podívanou. Chce je uspokojit, rozradostnit i udivit stejně jako nedostižný vzor všech mágů legendární Harry Houdini.

J.Böhma znají dobře v odborných kruzích prostřednictvím kouzelnických časopisů "Čáry, máry" a "Moderní magie", kde často uveřejňuje návody na nové triky. Na vše si najde čas. Není roztrpčený z nezdaru či nevědky, dívá se na svět optimisticky, i když dobře ví z vlastní zkušenosti, že rozdávat smích je někdy tuze těžké. Má však velkou oporu ve své ženě Editě, bez jejího pochopení by neměl potřebné zázemí.

Ze svou dlouholetou činností, za rozvoj magického umění dostal 7.dubna loňského roku Jan Ev.Böhm, mistr Evan, od Českého magického svazu nejvyšší ocenění v tomto oboru "Zlatou hvězdu". Málokdo o tom ví, protože vrozená skromnost nedovolila tuto radostnou novinu zveřejnit. Činíme tak dodatečně dnes a gratulujeme za všechny čtenáře Větníku i vděčné diváky.

- hej -

P o z v á n k a d o d í v a d l a

Střediskové kulturní zařízení zve všechny milovníky dobrého divadla / a těch není ve Vysokém málo/ na sobotu 7.září 1985 do divadelní budovy Krakonoš, která v těch dnech přivítá Nové divadlo z Mělníka pod vedením Vladimíra Dědka, jednoho z nejlepších amatérských režisérů. Oplatí tak divadelnímu sboru Krakonoš hostování z podzima loňského roku, kdy hrál v Mělníku "Komediji ve dvouch kupcích a židoj Šilokoj". Mělničtí přivezou komedii o třech dějstvích

M a r i b e l a p o d í v n á r o d i n a,

jejímž autorem je španělský současník Miguel Mihura, dlouholetý přítel a spolupracovník Charlie Chaplina. V jeho díle najdeme humor s poezií, mírná nadsázka odráží skvěle odpozorované vlastnosti lidí a divák se směje, divák se baví. Začátek večerního představení je jako vždy v 19.30 hod. Předprodej vstupenek je zajištěn ve Vlastivědném muzeu na čísle 94 306.

Aby dětský divák nepřišel zkrátka, přivezou mělničtí divadelníci s sebou pohádku Boženy Fixové

D r a k p r o p r i n c e z n u

a začátek představení je už ve 13.30 hod. Na pohádku je stanoveno jednotné vstupné bez předprodeje.

Přijďte všichni, rádi Vás uvítáme!

- hej -

jsou připraveny k zapůjčení ve Střediskové knihovně ve Vysokém.

Belterie

Povídky a novely 50 autorů pod názvem NÁVRAT NA PLANETU ZEMI mají podtitul Antologie české a slovenské science fiction.
Holandan T.Kortooms vylíčil osudy svérázného doktora v románě AŽ UŽ DOKTOR KOUKÁ MAZAT..., který ilustroval A.Born.
PRODAVAČ HUMORU R.Ráže je úsměvný román ze současnosti o tram-potách náboráře programů estrádních souborů.
Detektivní příběh A.Christie z 30.let SMRT NA NILU s detektivem H.Poirotem se odehrává na palubě parníku.
Zpovědi emancipované americké ženy je román B.Gordonové TANČÍM TAK RYCHLE, JAK DOKÁŽU.
Humoristickou knížku N.C.Parkinsona NOVÉ ZÁKONY PROFESORA PARKINSONA ilustroval V.Jiránek.
PIKNIK U CESTY odehrávající se v nedaleké budoucnosti v Severní Americe napsali A.a B.Strugačtí jako sci-fi s prvky westernu, pohádky a detektivky.
Osudy lidí poslaných do koncentračních táborů nacisty se zabývá I.Borská v románě MENUET V HANGÁRU.
V rozhlasovém, televizním a divadelním prostředí se odehrávají detektivní příběhy S.Bretta s názvem 3x V ROLI DETEKTIVA CHARLES PARIS, jejichž hrdinou je herec.
V edici Smaragd vyšla detektivka od B.Hodka KOCOUŘI / Případ mladých žen/.
Tragický osud mladých milenců vypráví W.Scott v románě NEVĚSTA Z LAMMERMOORU.
Francouzský autor M.Braudeau ve FOTOGRAFOVI OD ZLATÉ RUKY rozvíjí tajemnou hru s únosem slavného filmáře.
Dobrodružné historické romány B.Clavela vycházejí pod společ-ným názvem DLOUHÉ ČEKÁNÍ /Válečnice a Pekařka Marie/.
Dobrodružný román známý jako televizní seriál z Austrálie ZLATÁ ŠACHTA napsal H.Innes.
Pod titulem HIPPOKRATŮV SLIB se skrývají vědeckofantastické povídky L.Součka.
R.Cílek je autorem kriminálního příběhu OSM DNÍ Z LÉTA.
ESKORTA s podtitulem Příběh obyčejných lidí od J.V.Plevy je komorní drama tří zběhů v období 1.světové války.
Kniha F.Vrbeckého MŘEVÍ NEMLUVÍ podává svědectví o teroristické a diverzní činnosti a cestě SNB v uplynulých 40 letech.
Dobrodružný příběh psa odchovaného rysicí v drsné sibiřské pří-rodě líčí J.Marysajev v knize PIRÁT /Dobrodružství psa/.

Populárně naučná literatura

Reprezentativní publikace o vyšívání s bohatým obrazovým mate-riálem má název MALOVANÉ JEHLLOU.
NOVOSVĚTSKA od M.Ivanova sleduje dramatický zrod Dvořákovy sym-fonie za pobytu v Americe v letech 1892-1896.
Publikace V.Hřibala VODA V ZAHRADE A VODNÍ ROSTLINY popisuje stavbu nádrží, doplňků a údržbu, pozornost je věnována i vodním živočichům a rostlinám.
NÁŠ FILM neboli Kapitoly z dějin /1896-1945/ je doplněn foto-grafiemi a sestaven L.Bartoškem.
Medailóny, filmografie a bibliografie obsahuje publika L.Olivy REŽISÉRI /Itálie/ doplněna fotografiemi.
Autory fotografické publikace SEMILSKO jsou M.Kubát a Z.Peyfar.
S archeologickými materiály ze života dávné Kréty seznamuje německý autor H.Geiss v knize STAROVĚKÝ KNOSSOS.
Kronika 50.MS a 61.ME v ledním hokeji Praha 1985 vychází pod názvem MISTŘI!

Literatura pro mládež

=====

P.Denk a A.Zábranský jsou autory knížky DO KOLA - Říkadla o zvířátkách.
Knižka PRÁZDNINY S BÁROU od Z.Psůtkové vypráví o posledním létě před válkou na Chodsku.
Příběh 13 leté Anny JÁ A MOJI DRAZÍ napsala H.Šmahelová.
Estonský spisovatel E.Raud vypráví veselé příhody malých stařečků s duší dítěte v knížce MECHÁČEK A JEHO KAMARÁDI.
Příběhy malého chlapce a jeho koně MUJ PROLHANÝ KUŇ napsal Z.Adla a ilustroval V.Jiránek.
Pohádky a bajky pro nejmenší od J.Kahouna PÍSKACÍ KORNOUTEK ilustroval M.Jágr.
Dobrodružný román o mládeži v odboji VÍTR NESE HEDVÁBÍ napsal J.Vanous.
Výbor z pohádek V.Čtvrtka POHÁDKOVÝ ROK přináší pohádky na jednotlivé měsíce.
V edici Oko vychází knížka J.Klezceka NAŠE SLUNCE.

I.Řehořová

K i n o MěstNV Vysoké nad Jizerou

=====

program na září 1985

- středa J á c h y m e , h o ě h o d o s t r o j e
4.9. Komédie ČSR.
- pátek D v a v ý t e ě n í c i
6.9. Vesele o nerozlučných přátelích. Itálie.
- středa Z p ě v y p o r a n n í r o s e
11.9. Pozdní důkaz neviny. Polsko.
- pátek T á t a n a n e u r ě i t o
13.9. Problémy adoptce. Jugoslávie.
- středa J e ř á b i t á h n o u
18.9. Válečný život mladých. SSSR.
- pátek K o j e n e c , n a f t a a T r a n s y l v á n c i
20.9. O jednom zanedbaném ranči. Rumunsko.
- středa B e z e s t o p y
25.9. Kriminální film Maďarska.
- pátek H o ř k ý p o d z i m s v ů n í m a n g a.
27.9. Tragický příběh režisérky. ČSR.

Začátky filmových představení ve středu vždy ve 20.00 hod. a v pátek vždy v 17.00 hod. v budově Krakonoš ve Vysokém.

S p o l e č e n s k á k r o n i k a

Narodili se :

- 20.6. Lubošovi a Evě Plůchovým z Vysokého
syn M i c h a l ,
- 26.6. Jiřímu a Ince Ďoubalíkovým z Vysokého
syn T o m á š ,
- 2.7. Petru a Nataše Habovým ze Sklenařic
syn J o s e f .

Ať rostou ve zdraví ke štěstí a spokojenosti svých bližních!

V červenci oslavili :

1.7. Marie Netuková	Vysoké	77 let
1.7. Marie Večerníková	Tříč	90 "
4.7. Božena Pástorčková	Helkovice	75 "
4.7. Františka Špráchalová	Skleanřice	78 "
8.7. Anna Knobová	Vysoké	72 "
9.7. František Flégr	Vysoké	75 "
9.7. Jindřich Večerník	Vysoké	76 "
11.7. Marie Pacáková	Vysoké	73 "
15.7. Marie Paulusová	Vysoké	84 "
15.7. Marie Taušová	Vysoké	88 "
19.7. Bohumil Machačka	Vysoké	73 "
20.7. Karel Haba	Sklenařice	76 "
20.7. Vilemína Hásková	Vysoké	79 "
21.7. Václav Žitný	Stará Ves	72 "
25.7. Zdeňka Marková	Tříč	78 "
26.7. Anna Judová	Tříč	80 "
27.7. Blažena Kramářová	Sklenařice	76 "
28.7. Jiří Vašíček	Vysoké	72 "
29.7. Vladimír Holec	Sklenařice	72 "
29.7. Anna Kavánová	Skleanřice	90 "
30.7. Františka Martincová	Vysoké	85 "
30.7. František Nesvadba	Tříč	77 "

V srpnu oslavili :

1.8. Petr Holý	Vysoké	73 let
4.8. Ladislav Kobr	Stará Ves	75 "
7.8. Anna Patočková	Tříč	85 "
10.8. Jiří Kučera	Vysoké	84 "
10.8. Emil Palme	Tříč	85 "
11.8. Petr Hnyk	Vysoké	77 "
11.8. Josef Petřina	Helkovice	75 "
13.8. Františka Kolovrátníková	Vysoké	78 "
14.8. Štěpánka Maturová	Vysoké	71 "
15.8. Josef Knob	Vysoké	82 "
17.8. Josef Něčásek	Vysoké	73 "
18.8. Helena Bucharová	Vysoké	76 "
21.8. Marie Nedomlelová	Vysoké	84 "
22.8. Františka Jandová	Vysoké	89 "
23.8. Božena Lišková	Stará Ves	79 "

23.8.	František Pěnička	Helkovice	80 let
26.8.	Božena Holá	Vysoké	72 "
26.8.	Bedřich Grosman	Sklenařice	78 "
27.8.	Karolína Metelková	Sklenařice	82 "
28.8.	Marie Nováková	Stará Ves	76 "
29.8.	Marie Škrabálková	Vysoké	78 "
29.8.	Marie Štočková	t.č. Rokytnice	88 "
30.8.	Anna Grosmanová	Sklenařice	72 "

Rodáci :

- 27.7. Karel Svárovský z Pecky o Nové Paky, rodák z Vysokého,
70 let,
13.7. Milada Emrová z Liberce, rodačka ze Tříče, 75 let.

Všem srdečně blahopřejeme!

Společnou cestu životem nastoupili :

- 1.6. ing. Pavel Pavlíček z Jablonce nad Jizerou a
Eva Hladíková z Vysokého nad Jizerou
15.6. Jiří Plucha z Horních Štěpanic a
Libuše Bartoníčková z Vysokého nad Jizerou
29.6. Josef Prajzler z Roprachtic a
Hana Šulová z Chřova
6.7. Miloslav Neumann z Rokytnice nad Jizerou a
Helena Pičmanová z Vysokého nad Jizerou
25.7. ing. Rudolf Štoviček z Pardubic a
Vlasta Hlůžová ze Tříče
27.7. František Patočka ze Tříče a
Nasťa Zemanová ze Tříče

Přejeme stálé štěstí a životní pohodu!

Rozloučili jsme se:

- 2.6. s Vlastou Pohořalou z Vysokého ve věku 82 let,
14.6. s Josefem Patočkou z Vysokého ve věku 78 let,
24.6. s Jiřinou Náchodskou z Vysokého ve věku 62 let,
5.7. s Bedřichem Seidlem ze Sklenařic ve věku 75 let,
27.7. s Oldřichem Klímou z Vysokého ve věku 63 let,
6.8. s Antonínem Patočkou ze Sklenařic ve věku 88 let,
12.8. s Václavem Kučerou z Vysokého ve věku 56 let,
10.5. s JUDr. Vladimírem Ronem, rodákem z Vysokého, z Ústí
nad Labem ve věku 73 let,
10.6. s Janem Skalským z Prahy, rodákem z Vysokého, ve věku 71 let,
2.7. s Bohumilem Turpišem z Liberce, rodákem z Vysokého,
ve věku 92 let,
6.8. s Karlem Mařatkou z Rokytnice, rodákem ze Tříče, ve vě-
ku 62 let,
14.8. s Františkem Kuklou z Prahy, přítelem Vysokého, ve věku 77let,
15.8. s Josefem Hladíkem z Bohdánče, rodákem ze Tříče, ve věku
88 let.

Čest jejich památce!

Z r e d a k č n í h o s t o l u

Omlouváme se dodatečně za nedopatření v čísle 6/85, kdy jsme uvedli mylné údaje. 21.4. zemřela paní Květuše Preisslerová z Vysokého ve věku 60 let!

Redakce Větrníku sděluje svým odběratelům poštou, že k tomuto prázdninovému dvojčíslu 7.-8./85 je přiložena složenka na zaplacení letošního ročníku s částkou 20,- Kčs. Pokud je částka jiná, nebyl odebrán celý ročník nebo nebyl zaplacen loňský. Prosíme o zaplacení nejpozději do 31.10.t.r. Uveďte i případnou změnu adresy.

Znova upozorňujeme čtenáře Větrníku, že ve Společenské kronice uveřejňujeme jubilea podle matriky MěstNV Vysoké nad Jiz. Pokud chcete připomenout jubilea rodáků a přátel Vysokého, rádi tak učiníme, ale musíte nám napsat.

V ě t r n í k

časopis MěstNV Vysoké nad Jizerou,
zodpovědný redaktor ing. J.Grafek,
povoleno OK ONV Semily pod č.j.70/84
vychází 1x za měsíc, cena dvojčísla 2,- Kčs,
příspěvky zasílejte na adresu:
redakce Větrníku, MěstNV Vysoké nad Jiz. PSČ 512 11
nejpozději do 15.každého měsíce,
redakce si vyhrazuje právo jejich úpravy.